KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 540/2002

af 26. marts 2002

om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse svejsede rør af jern og ulegeret stål med oprindelse i Den Tjekkiske Republik, Polen, Thailand, Tyrkiet og Ukraine

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ([1]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 2238/2000 ([2]), særlig artikel 7,

efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. **PROCEDURE**

(1) Den 29. juni 2001 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse (i det følgende benævnt »indledningsmeddelelsen«) i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ([3]) om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen til Fællesskabet af visse svejsede rør af jern og ulegeret stål med oprindelse i Den Tjekkiske Republik, Polen, Thailand, Tyrkiet og Ukraine.

(2) Proceduren blev indledt på grundlag af en klage indgivet i maj 2001 af Defence Committee of the Welded Steel Tube Industry of the European Union (i det følgende benævnt »klageren«) på vegne af producenter, der tegner sig for en væsentlig del af produktionen i Fællesskabet af visse svejsede rør af jern og ulegeret stål. Klagen indeholdt beviser for, at der fandt dumping sted i forbindelse med nævnte vare og forvoldtes væsentlig skade som følge heraf, hvilket ansås for tilstrækkeligt til at begrunde indledningen af en antidumpingprocedure.

(3) Kommissionen underrettede officielt de eksporterende producenter, importører og forhandlere, som den vidste var berørt af sagen, samt disses sammenslutninger, repræsentanterne for de berørte eksportlande, brugerne, leverandørerne samt de klagende EF-producenter og andre producenter i Fællesskabet om indledningen af proceduren. Interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt inden for den frist, der er fastsat i meddelelsen om indledning af proceduren.

(4) En række eksporterende producenter i de pågældende lande samt producenter, brugere, importører og forhandlere i Fællesskabet tilkendegav deres synspunkter skriftligt. Alle parter, der anmodede herom inden for ovennævnte frist, og som dokumenterede, at der var særlige grunde til, at de burde høres, fik mulighed for at blive hørt mundtligt.

(5) I betragtning af det store antal importører og eksporterende producenter i de pågældende eksportlande og i overensstemmelse med artikel 17 i forordning (EF) nr. 384/96 (i det følgende benævnt »grundforordningen«) fandtes det hensigtsmæssigt at undersøge, om der burde anvendes stikprøver. For at gøre det muligt for Kommissionen at afgøre, om det rent faktisk ville være nødvendigt at udtage en stikprøve og i bekræftende fald at udvælge en stikprøve, blev importører og eksporterende producenter i henhold til artikel 17, stk. 2, i grundforordningen anmodet om at give sig til kende senest to uger efter indledningen af proceduren og give oplysninger om deres import og videresalg i Fællesskabet (importører) eller om deres produktion, omsætning og eksport til Fællesskabet (eksporterende producenter) i undersøgelsesperioden (se betragtning 11) samt oplyse navnene på alle med dem forretningsmæssigt forbundne selskaber og disse selskabers aktiviteter.

(6) Syv importører indvilgede i at indgå i stikprøven og afgav de ønskede oplysninger inden for den fastsatte frist. Fem af dem blev udvalgt til at indgå i stikprøven på grundlag af den største repræsentative importmængde, der med rimelighed kunne undersøges i den tid, som var til rådighed. To af de fem selskaber afgav ikke de oplysninger, der ønskedes i spørgeskemaet for importører, og blev derfor ikke anset for samarbejdsvillige, jf. artikel 18 i grundforordningen.

(7) I betragtning af antallet af berørte eksporterende producenter blev der kun anvendt stikprøver for Tyrkiet. 13 eksporterende producenter indvilgede i at indgå i stikprøven og afgav de ønskede oplysninger inden for den fastsatte frist. Seks af dem (hvoraf fire var forretningsmæssigt forbundet to og to) blev udvalgt til at indgå i stikprøven på grundlag af den største repræsentative eksportmængde, der med rimelighed kunne undersøges i den tid, som var til rådighed.

(8) For at give de eksporterende producenter fra Ukraine, der måtte ønske det, mulighed for at anmode om markedsøkonomisk status eller individuel behandling, sendte Kommissionen ansøgningsskemaer herom til alle de ukrainske selskaber, som den vidste var berørt af sagen. Kommissionen sendte også spørgeskemaer til alle producenter i Fællesskabet, til alle eksportører og producenter, til alle importører, til alle kendte berørte brugere og leverandører samt til alle parter, der gav sig til kende inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen.

([1]) EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1.
([2]) EFT L 257 af 11.10.2000, s. 2.
([3]) EFT C 183 af 29.6.2001, s. 3.

(9) Der blev modtaget besvarelser fra ni af de klagende producenter i Fællesskabet, 11 eksporterende producenter i de pågældende lande samt fra to importører i Fællesskabet, som ikke var forretningsmæssigt forbundet med eksporterende producenter. Kommissionen modtog også besvarelser fra en anden producent i Fællesskabet og fra fire leverandører. Endelig modtog Kommissionen et ansøgningsskema om markedsøkonomisk og individuel behandling fra en ukrainsk eksporterende producent af den pågældende vare.

(10) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at træffe en foreløbig afgørelse om dumping, skade og Fællesskabets interesser. Der blev aflagt kontrolbesøg hos følgende selskaber:

a) *Producenter i Fællesskabet*

— Tubeurop France sa, Lexy, Frankrig

— Arvedi Tubi Acciaio srl, Cremona, Italien

— Dalmine SpA, Dalmine, Italien

— Tuberie de Differdange SA, Differdange, Luxembourg

— Corus Tubes BV, Oosterhout, Nederlandene

— Aceralia Perfiles Madrid sl, Madrid, Spanien

— Aceralia Transformados SA, Vera de Bidassoa, Spanien

— Caparo Steel Products Ltd, Tredegar, Det Forenede Kongerige

— Corus UK Ltd., Corby, Det Forenede Kongerige

b) *Leverandører i Fællesskabet*

— Usinor, Paris, Frankrig

c) *Eksporterende producenter i Den Tjekkiske Republik*

— Jäkl Karvina as, Karvina-Hranice

— Zelezárny Veseli as, Veseli nad Moravou

d) *Eksporterende producent i Polen*

— Huta Buczek SA, Sosnowiec

e) *Eksporterende producenter i Tyrkiet*

— Noksel Celik Boru Sanayi AS, Ankara

— Borusan Birlesik Boru Fabrikalari AS, Istanbul (forretningsmæssigt forbundet med Mannesmann Boru Endustrisi AS)

— Mannesmann Boru Endustrisi AS, Istanbul (forretningsmæssigt forbundet med Borusan Birlesik Boru Fabrikalari AS)

— Cayirova Boru San Ve Tic AS, Istanbul (forretningsmæssigt forbundet med Yücel Boru Profil Endüstrisi AS)

— Yücel Boru Profil Endüstrisi AS, Istanbul (forretningsmæssigt forbundet med Cayirova Boru San Ve Tic AS)

— Erbosan Erciyas Boru Sanayii ve Ticaret AS, Kayseri

f) *Eksporterende producent i Ukraine*

— OJSC Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant, Dnepropetrovsk

g) *Referenceland*

Eksporterende producenter i Tyrkiet

— Noksel Celik Boru Sanayi AS, Ankara

— Borusan Birlesik Boru Fabrikalari AS, Istanbul (forretningsmæssigt forbundet med Mannesmann Boru Endustrisi AS)

— Mannesmann Boru Endustrisi AS, Istanbul (forretningsmæssigt forbundet med Borusan Birlesik Boru Fabrikalari AS)

— Cayirova Boru San Ve Tic AS, Istanbul (forretningsmæssigt forbundet med Yücel Boru Profil Endüstrisi AS)

— Yücel Boru Profil Endüstrisi AS, Istanbul (forretningsmæssigt forbundet med Cayirova Boru San Ve Tic AS)

— Erbosan Erciyas Boru Sanayii ve Ticaret AS, Kayseri.

(11) Undersøgelsen af dumping og skade omfattede perioden fra den 1. juli 2000 til den 30. juni 2001 (»undersøgelsesperioden«). Skadesundersøgelsen omfattede perioden fra 1. januar 1997 til udgangen af undersøgelsesperioden (»den betragtede periode«).

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

1. Den pågældende vare

(12) Den pågældende vare er svejsede rør af jern og ulegeret stål, med cirkulært tværsnit, med gevind eller til gevindskæring (gasrør), og visse andre svejsede rør, af jern og ulegeret stål, med cirkulært tværsnit, med udvendig diameter 168,3 mm og derunder. Den tariferes i øjeblikket under KN-kode 7306 30 51, 7306 30 59, ex 7306 30 71 og ex 7306 30 78.

(13) Svejsede rør anvendes til en lang række formål, bl.a. til transport af vand, damp, naturgas, luft og andre væsker og gasarter i sanitets-, varme- og ventilationssystemer, luftkonditioneringsanlæg, automatiske sprinklersystemer og lignende. De benyttes endvidere ofte til bygge- og anlægssektoren til bærende formål, rørhegn eller beskyttelse.

(14) Det vigtigste råmateriale, der anvendes til den pågældende vare, er varmtvalsede bredbånd, der formes til rør. Svejsede rør kan derefter behandles yderligere ved belægning eller galvanisering. Denne yderligere behandling har til formål at øge varens kvalitet. Varen leveres oftest med glatte ender, men kan også have skrå ender eller gevind, med eller uden fittings. Den pågældende vare fremstilles i mange forskellige størrelser og i henhold til forskellige nationale standarder og inddelinger. Der er en høj grad af udskiftelighed med hensyn til varens endelige anvendelsesformål, og der er derfor betydelig overlapning og konkurrence mellem de forskellige typer af den pågældende vare. Som i tidligere undersøgelser vedrørende samme vare konkluderes det derfor, at alle typer af den pågældende vare skal betragtes som én og samme vare i forbindelse med denne undersøgelse.

2. **Samme vare**

(15) Der fastslås på foreløbigt grundlag, at den vare, der fremstilles i Den Tjekkiske Republik, Polen, Thailand og Tyrkiet og eksporteres til Fællesskabet, på alle måder er identisk med den vare, der sælges på disse landes hjemmemarkeder, samt med den vare, der fremstilles af producenterne i Fællesskabet og sælges på fællesskabsmarkedet. Det samme gælder den vare, der fremstilles og sælges med henblik på eksport til Fællesskabet, og den vare, der fremstilles og sælges i Tyrkiet, som blev benyttet som markedsøkonomisk referenceland for Ukraine. Alle disse varer blev derfor anset for at være identiske, jf. artikel 1, stk. 4, i forordning (EF) nr. 384/96.

C. **DUMPING**

A. LANDE MED MARKEDSØKONOMI

1. **Generel metode**

(16) Den nedenfor beskrevne generelle metode er blevet anvendt for alle de pågældende eksportlande med markedsøkonomi. Fremlæggelsen af undersøgelsesresultaterne vedrørende dumping beskriver derfor kun, hvad der er specifikt for hvert af de pågældende eksporterende lande.

Normal værdi

(17) For så vidt angår fastsættelsen af den normale værdi fastslog Kommissionen først for hver enkelt eksporterende producent, om dens samlede hjemmemarkedssalg af den pågældende vare var repræsentativt i forhold til dens samlede eksportsalg til Fællesskabet. I overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i grundforordningen blev hjemmemarkedssalget anset for repræsentativt, hvis den mængde, som hver eksporterende producent solgte på hjemmemarkedet, udgjorde mindst 5 % af det pågældende selskabs samlede eksportsalg til Fællesskabet.

(18) Kommissionen identificerede efterfølgende de typer rør, som solgtes på hjemmemarkedet af selskaber med et repræsentativt hjemmemarkedssalg, og som var identiske eller direkte sammenlignelige med de typer, der solgtes med henblik på eksport til Fællesskabet.

(19) For hver type, der solgtes af de eksporterende producenter på hjemmemarkedet og fandtes at være direkte sammenlignelige med rørtyper, der solgtes med henblik på eksport til Fællesskabet, blev det fastsat, hvorvidt hjemmemarkedssalget var tilstrækkeligt repræsentativt i henhold til artikel 2, stk. 2, i grundforordningen. Hjemmemarkedssalget af en bestemt rørtype blev anset for tilstrækkeligt repræsentativt, hvis den samlede mængde af den pågældende type, der solgtes på hjemmemarkedet i undersøgelsesperioden, udgjorde mindst 5 % af den samlede solgte mængde af den sammenlignelige type, der eksporteredes til Fællesskabet.

(20) Det blev også undersøgt, hvorvidt hjemmemarkedssalget for hver type kunne anses for at have fundet sted i normal handel, idet andelen af rentable salg af den pågældende type til uafhængige kunder blev fastsat. I tilfælde, hvor mængden af rør solgt til en nettopris, der svarede til eller lå over de beregnede produktionsomkostninger, udgjorde mindst 80 % af den samlede salgsmængde, og hvor den vejede gennemsnitspris for den pågældende type svarede til eller lå over produktionsomkostningerne, beregnedes den normale værdi på grundlag af den faktiske hjemmemarkedspris, beregnet som et vejet gennemsnit af priserne på alle salgstransaktioner på hjemmemarkedet, der havde fundet sted i undersøgelsesperioden, uanset om disse havde været rentable eller ej. I tilfælde, hvor den vejede gennemsnitspris for rør af den pågældende type lå under produktionsomkostningerne, eller hvor det fortjenstgivende salg udgjorde mindre end 80 %, men 10 % eller derover af det samlede salg, baseredes den normale værdi på den faktiske hjemmemarkedspris, beregnet som et vejet gennemsnit af de rentable salgstransaktioner.

(21) I tilfælde, hvor det fortjenstgivende salg af en hvilken som helst type rør udgjorde mindre end 10 % af det samlede salg, fandt Kommissionen, at denne bestemte type solgtes i utilstrækkelige mængder til, at hjemmemarkedsprisen kunne give et passende grundlag for fastsættelsen af den normale værdi.

(22) I tilfælde, hvor hjemmemarkedsprisen på en bestemt rørtype solgt af en eksporterende producent ikke kunne benyttes til at fastsætte den normale værdi, måtte der anvendes en anden metode. I denne forbindelse benyttede Kommissionen de priser for den pågældende vare, der anvendtes af en anden producent på hjemmemarkedet. I alle tilfælde, hvor dette ikke var muligt, og hvor der ikke fandtes nogen anden rimelig metode, blev den beregnede normale værdi benyttet.

(23) I alle tilfælde, hvor en beregnet normal værdi blev benyttet, og i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, i grundforordningen blev den normale værdi beregnet på grundlag af produktionsomkostningerne for de eksporterede typer (om nødvendigt justeret) plus en rimelig margen til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (SAG-omkostninger) samt fortjeneste. Med henblik herpå undersøgte Kommissionen, om de SAG-omkostninger og den fortjeneste, som hver af de pågældende producerende eksportører havde haft på hjemmemarkedet, kunne anses for at udgøre pålidelige oplysninger.

(24) Faktiske SAG-omkostninger på hjemmemarkedet blev anset for pålidelige, hvis det pågældende selskabs hjemmemarkedssalg kunne anses for repræsentativt. Den indenlandske fortjenstmargen blev fastsat på grundlag af hjemmemarkedssalget i normal handel. I alle tilfælde, hvor disse betingelser ikke var opfyldt, benyttede Kommissionen de omkostninger og den fortjeneste, der var fastsat for andre producenter på eksportlandets hjemmemarked, jf. artikel 2, stk. 6, litra a), i grundforordningen. I tilfælde, hvor dette ikke var muligt eller passende, blev de faktiske beløb for samme generelle varekategori benyttet som grundlag for beregningen af den normale værdi i overensstemmelse med artikel 2, stk. 6, litra b), i grundforordningen.

Eksportpris

(25) I alle tilfælde blev den pågældende vare eksporteret til uafhængige kunder i Fællesskabet, og eksportprisen blev derfor fastsat i overensstemmelse med artikel 2, stk. 8, i grundforordningen, altså på grundlag af de eksportpriser, der faktisk var betalt eller skulle betales.

Sammenligning

(26) For at sikre en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen blev der i form af justeringer taget hensyn til forskelle i faktorer, der påvirkede prissammenligneligheden, jf. artikel 2, stk. 10, i grundforordningen. Der blev i alle tilfælde foretaget justeringer, hvor dette var berettiget, korrekt og støttet af dokumentation.

Dumpingmargen

(27) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i grundforordningen blev der for hver eksporterende producent foretaget en sammenligning af den vejede gennemsnitlige normale værdi med den vejede gennemsnitlige eksportpris. I tilfælde, hvor der var et mønster med betydelige prisforskelle mellem regioner, kunder eller tidsperioder, og hvor metoden med sammenligning mellem den vejede gennemsnitlige normale værdi og den vejede gennemsnitlige eksportpris ikke afspejlede det fulde omfang af dumpingen, blev den vejede gennemsnitlige normale værdi imidlertid sammenlignet med de individuelle eksporttransaktioner.

(28) For ikke-samarbejdsvillige selskaber blev der i overensstemmelse med artikel 18 i grundforordningen fastsat en restdumpingmargen på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger.

(29) For de lande, hvor samarbejdsniveauet svarede til oplysningerne fra Eurostat, dvs. hvor der ikke var grund til at antage, at nogen eksporterende producent ikke udviste samarbejdsvilje, besluttedes det at fastsætte restdumpingmargenen på grundlag af niveauet for det samarbejdende selskab, der havde den højeste dumpingmargen, for derved at sikre eventuelle foranstaltningers effektivitet.

(30) For de lande, hvor der blev udvist en lav grad af samarbejdsvilje, blev restdumpingmargenen fastsat på grundlag af det største dumpingeksportsalg til Fællesskabet af repræsentative mængder. Denne fremgangsmåde fandtes også nødvendig for at undgå at belønne manglende samarbejdsvilje og i betragtning af, at der ikke var tegn på, at en ikke-samarbejdsvillig part havde foretaget dumping på et lavere niveau.

2. **Den Tjekkiske Republik**

(31) To eksporterende producenter i Den Tjekkiske Republik besvarede spørgeskemaet. Disse besvarelser indeholdt oplysninger om forretningsmæssigt forbundne indenlandske salgsselskabers salg på hjemmemarkedet.

Normal værdi

(32) Den normale værdi blev fastsat på grundlag af hjemmemarkedssalget for de typer af den pågældende vare, som var direkte sammenlignelige med de typer rør, der eksporteredes til Fællesskabet. Kun i de tilfælde, hvor der ikke forekom noget salg af sammenlignelige typer rør på hjemmemarkedet, blev den normale værdi beregnet i overensstemmelse med artikel 2, stk. 6, i grundforordningen. For begge samarbejdsvillige eksporterende producenter anvendtes i denne forbindelse selskabernes egne produktionsomkostninger, SAG-omkostninger og fortjenester.

Eksportpris

(33) Kommissionen benyttede samme procedurer og metoder, som er nævnt i betragtning 25, til at fastsætte eksportprisen på varer med oprindelse i Den Tjekkiske Republik, dvs. eksportsalget direkte til uafhængige kunder i Fællesskabet i henhold til artikel 2, stk. 8, i grundforordningen.

Sammenligning

(34) Der blev foretaget justeringer for transport-, forsikrings- og kreditomkostninger og andre dermed forbundne omkostninger (bankgebyrer) samt for forskelle i fysiske egenskaber og handelstrin.

Dumpingmargen

(35) Sammenligningen mellem den vejede gennemsnitlige normale værdi og den vejede gennemsnitlige eksportpris viste, at der forekom dumping for så vidt angik begge samarbejdsvillige eksporterende producenter. Udtrykt i procent af cif-importprisen, Fællesskabets grænse, udgør de foreløbige dumpingmargener følgende:

— Jäkl Karvina, Karvina-Hranice 28,9 %

— Zelezárny Veseli as, Veseli nad Moravou 65,3 %.

(36) Samarbejdsniveauet for Den Tjekkiske Republik var højt. Den foreløbige restdumpingmargen blev derfor fastsat med samme niveau som den højeste margen, der konstateredes for et samarbejdsvilligt selskab, nemlig 65,3 %.

3. **Polen**

(37) En eksporterende producent i Polen besvarede spørgeskemaet.

Normal værdi

(38) Den eksporterende producents hjemmemarkedssalg af den pågældende vare i undersøgelsesperioden fandt ikke sted i normal handel, og hjemmemarkedspriserne kunne derfor ikke benyttes som grundlag for den normale værdi. Da ingen andre polske producenter samarbejdede i forbindelse med denne undersøgelse, kunne den normale værdi heller ikke baseres på andre sælgeres eller producenters priser.

(39) Den normale værdi blev derfor beregnet på grundlag af selskabets egne produktionsomkostninger og SAG-omkostninger plus en fortjenstmargen for samme generelle kategori af varer, jf. artikel 2, stk. 6, litra b), i grundforordningen.

Eksportpris

(40) Kommissionen benyttede samme procedurer og metoder, som er nævnt i betragtning 25, til at fastsætte eksportprisen på varer med oprindelse i Polen, dvs. eksportsalget direkte til uafhængige kunder i Fællesskabet i henhold til artikel 2, stk. 8, i grundforordningen.

Sammenligning

(41) Ingen justeringer ønskedes eller fandtes nødvendige med henblik på en retfærdig sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen, da begge blev fastsat på niveauet ab fabrik.

Dumpingmargen

(42) Sammenligningen mellem den vejede gennemsnitlige normale værdi og den vejede gennemsnitlige eksportpris viste, at der forekom dumping for så vidt angik den samarbejdsvillige eksporterende producent. Udtrykt i procent af cif-importprisen, Fællesskabets grænse, udgør den foreløbige dumpingmargen følgende:

— Huta Buczek, Sosnowiec 17,4 %.

(43) Den eksporterende producent tegnede sig for en yderst lille del af den samlede polske eksport af den pågældende vare til Fællesskabet. Den mængde, der eksporteredes af den samarbejdsvillige producent, tegnede sig kun for 0,3 % af den import, der registreredes af Eurostat i undersøgelsesperioden. Den foreløbige restdumpingmargen for Polen blev derfor fastsat på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, jf. artikel 18 i grundforordningen. En sammenligning mellem den normale værdi som fastsat for den samarbejdsvillige polske eksporterende producent og den af Eurostat registrerede eksportpris viste en foreløbig restdumpingmargen på 52,6 % på niveauet cif, Fællesskabets grænse.

4. **Thailand**

(44) En eksporterende producent i Thailand besvarede spørgeskemaet, men afviste efterfølgende at samarbejde i forbindelse med undersøgelsen; navnlig afviste dette selskab en kontrol af de oplysninger, det havde afgivet i sin besvarelse. Kommissionen havde derfor intet andet valg end at anvende artikel 18 i grundforordningen og gøre brug af de foreliggende faktiske oplysninger.

Normal værdi

(45) Med henblik på at fastsætte den normale værdi for hjemmemarkedssalget i Thailand blev der benyttet oplysninger fra ovennævnte besvarelse af spørgeskemaet, da disse oplysninger også stemte overens med oplysningerne i klagen og var de mest hensigtsmæssige at benytte for Thailand, da der ikke forelå andre oplysninger eller blev udvist samarbejdsvilje i øvrigt.

Eksportpris

(46) Den eksportmængde, der var omfattet af de oplysninger, som blev modtaget under undersøgelsen (se betragtning 44), udgjorde kun en del af importen med oprindelse i Thailand i undersøgelsesperioden. Det angivelige prisniveau i disse oplysninger afveg også betydeligt fra det af Eurostat oplyste prisniveau for de pågældende varer med oprindelse i Thailand. Kommissionen fandt derfor, at det mest rimelige foreløbige grundlag for at fastsætte eksportprisen var Eurostats oplysninger.

Sammenligning

(47) Der blev foretaget justeringer for transport, håndtering og gebyrer i forbindelse med den pågældende vare, hvor det var relevant.

Dumpingmargen

(48) En sammenligning mellem den vejede gennemsnitlige normale værdi og den vejede gennemsnitlige eksportpris som fastsat i betragtning 44 og 46 viste, at der forekom dumpingimport fra Thailand. Den foreløbige dumpingmargen udgør 37,6 % af cif-importprisen, Fællesskabets grænse.

5. **Tyrkiet**

(49) Som nævnt i betragtning 5 og 7 blev der anvendt stikprøver på grund af det store antal eksporterende producenter i Tyrkiet. Følgende selskaber blev udvalgt til at indgå i stikprøven:

— Noksel Celik Boru Sanayi AS, Ankara
— Borusan Birlesik Boru Fabrikalari AS, Istanbul
— Mannesmann Boru Endustrisi AS, Istanbul
— Cayirova Boru San Ve Tic AS, Istanbul
— Yücel Boru Profil Endüstrisi AS, Istanbul
— Erbosan Erciyas Boru Sanayii ve Ticaret AS, Kayseri

Følgende selskaber blev ikke udvalgt, men indvilgede i at samarbejde:

— Borutas Boru Sanayii ve Ticaret AS, Adapazari
— Cinar Boru Profil San. Tic. Ltd STI, Eregli
— Guven Boru ve Profil Sanayi ve Ticaret Ltd, Istanbul
— Özdemir Boru Profil San.ve Ticaret AS, Eregli
— Sevil Boru-Profil Sanayii ve Ticaret AS, Istanbul
— Toscelik Profil ve Sac. Endüstrisi AS, Iskenderun
— Özborsan Boru San.ve Ticaret AS, Istanbul.

Normal værdi

(50) I betragtning af den betydelige inflation i Tyrkiet samt devalueringen af den tyrkiske lira i februar 2001 fastsatte Kommissionen den normale værdi på månedligt grundlag for de typer af den pågældende vare, som var direkte sammenlignelige med de typer, der eksporteredes til Fællesskabet. Kun i de tilfælde, hvor der ikke forekom noget salg eller noget repræsentativt salg af sammenlignelige typer rør på hjemmemarkedet, eller hvor det månedlige hjemmemarkedssalg ikke havde fundet sted i normal handel, blev den normale værdi beregnet i overensstemmelse med artikel 2, stk. 6, i grundforordningen. For alle samarbejdsvillige eksporterende producenter anvendtes i denne forbindelse selskabernes egne produktionsomkostninger, SAG-omkostninger og fortjenester.

Eksportpris

(51) Eksportprisen på varer med oprindelse i Tyrkiet var baseret på eksportsalget direkte til uafhængige kunder i Fællesskabet og blev derfor fastsat i henhold til artikel 2, stk. 8, i grundforordningen.

Sammenligning

(52) Der blev foretaget justeringer for nedslag og rabatter, transport-, håndterings-, gebyr- og losningsomkostninger og dermed forbundne omkostninger (bankgebyrer) samt omkostninger til forsikring og kredit, hvor dette var relevant.

Dumpingmargen

(53) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i grundforordningen blev der for hver eksporterende producent foretaget en sammenligning af den månedlige vejede gennemsnitlige normale værdi med den månedlige vejede gennemsnitlige eksportpris. For så vidt angår fem af de seks eksporterende producenter havde eksportpriserne imidlertid et mønster med betydelige afvigelser mellem de tidsperioder, hvor eksporten havde fundet sted. Derfor, og fordi en sammenligning mellem en vejet gennemsnitlig normal værdi og en vejet gennemsnitlig eksportpris eller mellem individuelle normale værdier og individuelle eksportpriser ikke ville afspejle den praktiserede dumpings fulde omfang, blev den vejede gennemsnitlige normale værdi sammenlignet med de individuelle eksporttransaktioner. Der fandtes intet sådant mønster for den sjette eksporterende producent. Dumpingmargenen for dette selskab blev derfor fastsat på grundlag af en sammenligning mellem den vejede gennemsnitlige normale værdi og den vejede gennemsnitlige eksportpris.

a) Samarbejdsvillige producenter i stikprøven

(54) Det er Kommissionens almindelige praksis at fastsætte én dumpingmargen for forretningsmæssigt forbundne eksporterende producenter for at forhindre, at den fremtidige eksport til Fællesskabet kanaliseres gennem selskaber med en lavere margen.

(55) Spørgeskemaet blev besvaret af seks eksporterende producenter i Tyrkiet, der var udvalgt til at indgå i stikprøven; heraf var fire forretningsmæssigt forbundet, nemlig Borusan Birlesik Boru Fabrikalari AS, Istanbul, med Mannesmann Boru Endustrisi AS og Cayirova Boru San Ve Tic AS, Istanbul, med Yücel Boru Profil Endüstrisi AS. Disse besvarelser indeholdt oplysninger om forretningsmæssigt forbundne indenlandske salgsselskabers salg på hjemmemarkedet.

(56) Udtrykt i procent af cif-importprisen, Fællesskabets grænse, udgør de foreløbige dumpingmargener følgende:

— Noksel Celik Boru Sanayi AS, Ankara	0 %
— Borusan Birlesik Boru Fabrikalari AS, Istanbul og Mannesmann Boru Endustrisi AS, Istanbul	9,8 %
— Cayirova Boru San Ve Tic AS, Estambul og Yücel Boru Profil Endüstrisi AS, Istanbul	4,2 %
— Erbosan Erciyas Boru Sanayii ve Ticaret AS, Kayseri	12,7 %

b) Andre samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven

(57) For at fastsætte dumpingmargenen for de samarbejdsvillige tyrkiske producenter, der ikke indgik i stikprøven, beregnede Kommissionen en vejet gennemsnitlig dumpingmargen for producenterne i stikprøven som foreskrevet i artikel 9, stk. 6, i grundforordningen.

(58) Resultatet heraf var en vejet gennemsnitlig dumpingmargen på 8,0 % for følgende selskaber:

— Borutas Boru Sanayii ve Ticaret AS, Adapazari
— Cinar Boru Profil San. Tic. Ltd STI, Eregli
— Guven Boru ve Profil Sanayi ve Ticaret Ltd, Istanbul
— Özdemir Boru Profil San.ve Ticaret AS, Eregli
— Sevil Boru-Profil Sanayii ve Ticaret AS, Istanbul
— Toscelik Profil ve Sac. Endüstrisi AS, Iskenderun
— Özborsan Boru San.ve Ticaret AS, Istanbul.

c) Ikke-samarbejdsvillige selskaber

(59) Der konstateredes en høj grad af samarbejdsvilje i Tyrkiet, og den foreløbige restdumpingmargen blev fastsat til niveauet for det samarbejdsvillige selskab, der havde den højeste dumpingmargen, dvs. 12,7 %.

B. OVERGANGSØKONOMI: UKRAINE

1. **Markedsøkonomisk behandling**

(60) I henhold til artikel 2, stk. 7, litra b), i grundforordningen skal den normale værdi i antidumpingundersøgelser vedrørende import fra lande med overgangsøkonomier såsom Ukraine fastsættes i overensstemmelse med samme artikels stk. 1 til 6 for de eksporterende producenter, der findes at opfylde kriterierne i artikel 2, stk. 7, litra c), nemlig at de fremstiller og sælger den pågældende vare på markedsøkonomiske vilkår.

(61) En eksporterende producent i Ukraine anmodede om markedsøkonomisk behandling i henhold til artikel 2, stk. 7, litra b), i grundforordningen, subsidiært om individuel behandling, hvis det fremgik af undersøgelsen, at den ikke opfyldte alle betingelserne for markedsøkonomisk behandling, og besvarede ansøgningsskemaet om markedsøkonomisk behandling for eksporterende producenter.

(62) Kommissionen indhentede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige, og kontrollerede på stedet alle de oplysninger, som var afgivet i anmodningen om markedsøkonomisk status.

(63) Det konstateredes, at selskabets forretningsmæssige beslutninger om omkostninger og priser ikke fandt sted som reaktion på markedets signaler om udbud og efterspørgsel og ikke blev truffet uden betydelig statslig indblanding. Selskabets produktionsomkostninger og finansielle situation var også genstand for væsentlige forvridninger, der er overført fra det tidligere ikke-markedsøkonomiske system. Desuden havde selskabet ikke ét klart sæt grundlæggende regnskaber, der blev uafhængigt revideret og anvendt til alle formål. Det konkluderedes derfor, at selskabet ikke opfyldte betingelserne i artikel 2, stk. 7, litra c), i grundforordningen.

(64) Det pågældende selskab og klageren fik mulighed for at fremsætte bemærkninger til ovennævnte undersøgelsesresultater.

(65) Den ukrainske eksporterende producent anfægtede Kommissionens konklusioner, især vedrørende statslig indblanding og forvridninger af den finansielle situation. Der blev imidlertid ikke fremført nye argumenter, der kunne ændre konklusionen om markedsøkonomisk behandling.

(66) Det blev derfor besluttet at afvise det pågældende ukrainske selskabs anmodning om markedsøkonomisk behandling. Det rådgivende udvalg blev hørt og modsatte sig ikke Kommissionens konklusioner.

2. **Individuel behandling**

(67) I overensstemmelse med artikel 9, stk. 5, i grundforordningen er det institutionernes faste praksis at beregne en landsdækkende told for lande, der henhører under artikel 2, stk. 7, undtagen i de tilfælde, hvor selskaber kan påvise, at deres eksportpriser, eksporterede mængder og salgsbetingelser fastsættes frit, at valutatransaktioner gennemførtes til markedskursen, og at en eventuel statslig indblanding ikke er af en art, der muliggør omgåelse af foranstaltningerne, hvis der fastsættes forskellige toldsatser for eksportørerne. Dette vil berettige, at princippet om fastsættelse af en enhedstold for et land fraviges.

(68) Den samme ukrainske eksporterende producent, der ikke indrømmedes markedsøkonomisk behandling, anmodede også om individuel behandling. Kommissionen indhentede og efterprøvede derfor alle de oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at træffe en afgørelse om, hvorvidt selskabet var berettiget til individuel behandling. Det fandtes, at eksportpriser og -mængder samt salgsbetingelser blev fastsat frit. Kommissionen er ret sikker på, at der ikke er risiko for omgåelse af foranstaltningerne, hvis den pågældende eksportør indrømmes individuel behandling i dette tilfælde.

(69) Det ansås derfor for berettiget at indrømme OJSC Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant, Dnepropetrovsk, individuel behandling.

3. **Dumping**

Valg af referenceland

(70) I henhold til artikel 2, stk. 7, i grundforordningen skal den normale værdi for selskaber, der ikke kan indrømmes markedsøkonomisk behandling, fastsættes på grundlag af prisen eller den beregnede værdi i et referenceland.

(71) I meddelelsen om indledningen af proceduren tilkendegav Kommissionen, at den påtænkte at benytte Tyrkiet som referenceland med henblik på at fastsætte den normale værdi for Ukraine, og opfordrede interesserede parter til at fremsætte bemærkninger hertil.

(72) Det fremgik af undersøgelsen, at der i undersøgelsesperioden havde været en betydelig inflation på det tyrkiske hjemmemarked, og at den tyrkiske lira var blevet devalueret betydeligt. Kommissionen undersøgte derfor også andre muligheder med hensyn til valget af referenceland.

(73) I denne forbindelse skal det erindres, at producenterne i Polen og Thailand kun udviste meget begrænset samarbejdsvilje, og der forelå kun rudimentære oplysninger om den normale værdi i disse lande. Polen og Thailand var derfor ikke hensigtsmæssige valg.

(74) Kommissionen undersøgte endvidere muligheden for at benytte Den Tjekkiske Republik som referenceland i dette tilfælde. Det fremgik af de oplysninger, der blev indhentet om det tjekkiske hjemmemarked i forbindelse med undersøgelsen, at Den Tjekkiske Republik med kun to producenter, et begrænset antal forbrugere, en begrænset import som følge af tolden på importen fra visse lande samt produktionsprocesser, der ikke i alle tilfælde var de mest effektive, ikke ville være det bedste valg af referenceland i dette tilfælde.

(75) Det bemærkes, at ingen interesserede parter gjorde indvendinger mod det oprindelige forslag om at benytte Tyrkiet. Tyrkiet har talrige producenter (13 eksporterende producenter samarbejdede i forbindelse med denne undersøgelse) med moderne og effektive produktionsanlæg, der fremstiller rør, som overholder internationale standarder og er direkte sammenlignelige med de rør, der fremstilles i Ukraine, og udbud og efterspørgsel på hjemmemarkedet er desuden af tilstrækkelig størrelse og suppleres med ubegrænset import. Det tyrkiske hjemmemarkedssalg var også repræsentativt i forhold til den ukrainske eksport af den pågældende vare til Fællesskabet.

(76) I lyset af ovenstående konkluderede Kommissionen foreløbigt, at Tyrkiet ville være det mest hensigtsmæssige og rimelige referenceland i overensstemmelse med artikel 2, stk. 7, i grundforordningen.

Fastsættelse af den normale værdi i referencelandet

(77) I henhold til artikel 2, stk. 7, litra a), i grundforordningen blev den normale værdi for Ukraine fastsat på grundlag af bekræftede oplysninger fra producenter i referencelandet, dvs. på grundlag af de priser, der betaltes eller skulle betales på det tyrkiske hjemmemarked for typer af rør, der var sammenlignelige med de typer, som solgtes af den ukrainske eksporterende producent til Fællesskabet.

(78) Da de pågældende tyrkiske producenters hjemmemarkedssalg af de rørtyper, der var sammenlignelige med typer eksporteret fra Ukraine, fandt sted i normal handel, blev den normale værdi fastsat på grundlag af de samarbejdsvillige tyrkiske producenters månedlige vejede gennemsnitlige hjemmemarkedspriser for den pågældende vare ved salg til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder, jf. artikel 2, stk. 4, i grundforordningen.

Eksportpris

(79) Hele den samarbejdsvillige ukrainske eksportørs eksportsalg til Fællesskabet fandt sted direkte til uafhængige importører i Fællesskabet, og eksportprisen blev i henhold til artikel 2, stk. 8, i grundforordningen fastsat på grundlag af de priser, der faktisk blev betalt eller skulle betales.

Sammenligning

(80) Sammenligningen fandt sted ab fabrik og i samme handelsled. For at sikre en rimelig sammenligning blev der taget hensyn til forskelle i faktorer, der hævdedes og påvistes at påvirke sammenligneligheden, jf. artikel 2, stk. 10, i grundforordningen. På dette grundlag blev der foretaget justeringer for forskelle i transport- og håndteringsomkostninger.

Dumpingmargen

(81) Sammenligningen mellem den vejede gennemsnitlige normale værdi og den vejede gennemsnitlige eksportpris viste, at der forekom dumping for så vidt angik den samarbejdsvillige eksporterende producent. Udtrykt i procent af cif-importprisen, Fællesskabets grænse, udgør den foreløbige dumpingmargen følgende:

OJSC Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant, Dnepropetrovsk	30,9 %.

(82) Graden af samarbejdsvilje i Ukraine var yderst lav. Den mængde, der eksporteredes af den samarbejdsvillige ukrainske producent, tegnede sig kun for 3 % af den import, der registreredes af Eurostat i undersøgelsesperioden. Den foreløbige restdumpingmargen for Ukraine blev derfor fastsat på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, jf. artikel 18 i grundforordningen. En sammenligning mellem den normale værdi som fastsat for den samarbejdsvillige ukrainske eksporterende producent (se betragtning 78) og pålidelige og repræsentative oplysninger om eksportpriserne som registreret af Eurostat viste en foreløbig restdumpingmargen på 44,1 % på niveauet cif, Fællesskabets grænse.

D. ERHVERVSGRENEN I FÆLLESSKABET

1. Samlet produktion i Fællesskabet

(83) I Fællesskabet fremstilles den pågældende vare af 11 producenter i Frankrig, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Spanien, Sverige og Det Forenede Kongerige, på hvis vegne klagen blev indgivet, samt af otte andre producenter.

Ni af de 11 klagende producenter i Fællesskabet samarbejdede i fuldt omfang med undersøgelsen. En af de otte andre afgav visse grundlæggende oplysninger og støttede undersøgelsen, men besvarede ikke spørgeskemaet fuldstændigt og deltog ikke i klagen.

(84) Kommissionen finder, at alle de ovennævnte 19 producenter tegner sig for produktionen i Fællesskabet i henhold til artikel 4, stk. 1, i grundforordningen.

2. Definition af erhvervsgrenen i Fællesskabet

(85) De ni samarbejdsvillige klagende EF-producenter opfylder betingelserne i artikel 5, stk. 4, i grundforordningen, da de tegner sig for en væsentlig del af den samlede produktion af den pågældende vare i Fællesskabet, nemlig 65,8 %. De anses derfor for at udgøre erhvervsgrenen i Fællesskabet (i det følgende benævnt »EF-erhvervsgrenen«) i henhold til artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 4, i grundforordningen.

E. SKADE

1. Åbenbart forbrug i Fællesskabet

(86) Med henblik på at beregne det åbenbare forbrug af den pågældende vare på fællesskabsmarkedet lagde Kommissionen EF-erhvervsgrenens salg, en anden fællesskabsproducents salg samt en anslået salgsmængde (på grundlag af klagen og forholdet mellem EF-erhvervsgrenens salg og produktion) til den samlede import til Fællesskabet under KN-kode 7306 30 51 og 7306 30 59 samt en del (anslået på grundlag af klagen) af importen under KN-kode 7306 30 71 og 7306 30 78.

(87) På dette grundlag faldt det åbenbare forbrug af den pågældende vare i Fællesskabet mellem 1997 og undersøgelsesperioden med 9 %. Det åbenbare forbrug udviklede sig fra 887 969 tons i 1997 til 869 142 tons i 1998, 845 961 tons i 1999, 870 600 tons i 2000 og 806 042 tons i undersøgelsesperioden.

(88) Det åbenbare forbrug faldt med 2 % mellem 1997 og 1998 og med yderligere 3 % mellem 1998 og 1999. Det steg med 3 % mellem 1999 og 2000. Det skal bemærkes, at stigningen i det åbenbare forbrug i 2000 hovedsagelig kan tilskrives forhandlernes og importørernes opbygning af lagre til salg i den følgende periode. Det åbenbare forbrug faldt igen med 7 % mellem 2000 og undersøgelsesperioden. Dette fald i det åbenbare forbrug i Fællesskabet på 9 % (det faktiske forbrug faldt mindre på grund af opbygningen af lagre i 2000) i den betragtede periode kan navnlig tilskrives opbremsningen af den økonomiske vækst i Fællesskabet, særlig i bygge- og anlægssektoren, og desuden virkningerne af substitutionen af den pågældende vare med rør af kobber eller plast.

2. **Kumulativ vurdering af virkningerne af den pågældende import**

(89) Kommissionen overvejede, om importen af den pågældende vare med oprindelse i Den Tjekkiske Republik, Polen, Thailand, Tyrkiet og Ukraine skulle vurderes kumulativt i overensstemmelse med artikel 3, stk. 4, i grundforordningen.

(90) Den dumpingmargen, der var fastsat i forbindelse med importen fra hvert af de pågældende lande, lå over ubetydelighedsgrænsen som defineret i artikel 9, stk. 3, i grundforordningen, og importmængden fra hvert af disse lande var ikke ubetydelig.

(91) For så vidt angår konkurrencevilkårene fremgik det af undersøgelsen, at den pågældende vare importeret fra de pågældende lande og den pågældende vare fremstillet af EF-erhvervsgrenen type for type var identiske i alle væsentlige fysiske og tekniske egenskaber. På dette grundlag var disse varer desuden indbyrdes udskiftelige, og de blev i den betragtede periode hovedsagelig solgt i Fællesskabet gennem sammenlignelige salgskanaler (dvs. forhandlere). Importen af den pågældende vare blev derfor anset for både at konkurrere indbyrdes og med den i Fællesskabet fremstillede vare.

(92) Det blev fremført, at varer fra Den Tjekkiske Republik og Ukraine ikke burde kumuleres, da importen fra disse lande kun marginalt er rettet mod de medlemsstater, hvor EF-erhvervsgrenen er beliggende. I denne forbindelse skal det bemærkes, at Fællesskabet er et enkelt marked, og det forhold, at EF-erhvervsgrenen ikke er beliggende i hver af de medlemsstater, hvor en del af varerne importeres, betyder ikke, at disse varer ikke konkurrerer på samme marked.

(93) En eksportør hævdede, at betingelserne for konkurrence ikke var sammenlignelige, da dets salg til Fællesskabet fandt sted gennem et forretningsmæssigt forbundet selskab, hvilket ikke var tilfældet for de øvrige eksporterende producenters salg. Det skal bemærkes, at det pågældende forretningsmæssigt forbundne selskab er beliggende uden for Fællesskabet, og at salget i Fællesskabet af den pågældende vare fandt sted gennem salgskanaler, der var sammenlignelige med dem, der benyttedes for den øvrige import og af EF-erhvervsgrenen. Desuden skal det bemærkes, at afgørelsen om, hvorvidt importen fra et land skal vurderes kumulativt med importen fra andre lande, træffes på landsdækkende grundlag, og at der ikke er tale om en undersøgelse, hvor det for hver individuel eksportør afgøres, om det pågældende selskabs eksport skal vurderes kumulativt.

(94) Det blev fremført, at importen med oprindelse i Den Tjekkiske Republik og Tyrkiet ikke skulle kumuleres i forbindelse med undersøgelsen, da disse landes markedsandel var faldet siden 1998. I denne forbindelse skal det bemærkes, at selv om importen med oprindelse i Den Tjekkiske Republik og Tyrkiet er faldet siden 1998, var den ikke ubetydelig. Desuden er udviklingen i importmængden ikke i sig selv afgørende. Det er vigtigt at afgøre, om kumulering er passende i betragtning af alle de relevante konkurrencevilkår. I denne forbindelse skal det bemærkes, at de importerede varer fra Den Tjekkiske Republik og Tyrkiet var indbyrdes udskiftelige og solgtes i Fællesskabet gennem salgskanaler, som kunne sammenlignes med de salgskanaler, der benyttedes for anden import og for EF-erhvervsgrenens salg.

(95) Det blev desuden krævet, at importen med oprindelse i Den Tjekkiske Republik ikke skulle kumuleres, da den ikke forvolder eller truer med at forvolde EF-erhvervsgrenen skade, fordi den ligger under det kontingentloft, der er fastsat ved Rådets forordning (EF) nr. 1968/93 [1], ændret ved forordning (EF) nr. 1005/95 [2]. Det skal bemærkes, at det kontingent, der indførtes ved nævnte forordning, var gældende indtil udgangen af 1995, og at den periode, der i den aktuelle undersøgelse tages i betragtning ved undersøgelsen af spørgsmålet om skade, går fra 1997 til undersøgelsesperioden. Kravet afvises derfor.

(96) Det blev også fremført, at Ukraine ikke skulle medtages ved kumuleringen, da dette land har en begrænset markedsandel i forhold til de øvrige undersøgte lande. I denne forbindelse skal det bemærkes, at selv om Ukraine havde en mindre markedsandel end de øvrige undersøgte lande, kan den ikke anses for ubetydelig som defineret i artikel 5, stk. 7, i grundforordningen. I forbindelse med en undersøgelse af, hvorvidt kumulering er relevant, er markedsandelen desuden ikke nødvendigvis afgørende. I dette tilfælde er kumulering relevant i betragtning af konkurrencevilkårene, da importen fra Ukraine var udskiftelig med andre importerede varer og med varer solgt af EF-erhvervsgrenen og solgtes i Fællesskabet gennem samme salgskanaler som disse.

(97) Kommissionen fandt derfor foreløbigt, at alle kriterierne i artikel 3, stk. 4, i grundforordningen var opfyldt, og at importen fra de pågældende lande burde undersøges kumulativt.

[1] EFT L 180 af 23.7.1993, s. 1.
[2] EFT L 101 af 4.5.1995, s. 35.

3. **Importen med oprindelse i de pågældende lande**

Mængde

(98) Den mængde af den pågældende vare, som importeredes til Fællesskabet fra Den Tjekkiske Republik, Polen, Thailand, Tyrkiet og Ukraine, steg med 16 % mellem 1997 og undersøgelsesperioden.

(99) Importen fra de pågældende lande steg med 19 % mellem 1997 og 1998, nemlig fra 206 271 tons til 245 281 tons, skønt markedet i Fællesskabet blev 2 % mindre i samme periode. Denne import faldt derefter med 14 % mellem 1998 og 1999 til 211 204 tons og steg med 28 % mellem 1999 og 2000 til 271 236 tons. Den faldt igen med 12 % mellem 2000 og undersøgelsesperioden, nemlig til 239 399 tons.

(100) Importen fra den eneste tyrkiske eksportør, der fandtes ikke at have foretaget dumping, udgjorde mindre end 0,5 % af importen fra Tyrkiet og mindre end 0,3 % af importen fra de pågældende lande i undersøgelsesperioden. Hvis disse mængder ikke medtages, vil stigningen i dumpingimportens mængde og markedsandel derfor fortsat være betydelig. Resultaterne vedrørende priser og underbud vil derfor stort set være de samme for Tyrkiet og de øvrige berørte lande.

Markedsandel

(101) De fem pågældende landes samlede markedsandel steg med 6,5 procentpoint i den betragtede periode, nemlig fra 23,2 % til 29,7 %. Den steg med 5 procentpoint mellem 1997 og 1998, faldt derefter med 3,2 procentpoint mellem 1998 og 1999 og steg igen med 9,4 procentpoint mellem 1999 og 2000. Den faldt derefter med 1,5 procentpoint fra 2000 til undersøgelsesperioden.

(102) Det skal bemærkes, at stigningen i importen fra de pågældende lande og denne imports markedsandel i perioden fra 1997 til undersøgelsesperioden faldt sammen med et fald i forbruget på 9 %.

Priser

a) Prisudvikling

(103) Mellem 1997 og undersøgelsesperioden udviklede de gennemsnitlige cif-priser på visse importerede svejsede rør med oprindelse i Den Tjekkiske Republik, Polen, Thailand, Tyrkiet og Ukraine sig fra 401 ECU/EUR pr. ton i 1997 til 422 ECU/EUR pr. ton i 1998, 357 ECU/EUR pr. ton i 1999, 425 ECU/EUR pr. ton i 2000 og 423 ECU/EUR i undersøgelsesperioden.

(104) De gennemsnitlige importpriser steg med 5 % mellem 1997 og 1998, faldt med 15 % mellem 1998 og 1999 efter faldet i priserne på varmtvalsede bredbånd og steg igen med 19 % mellem 1999 og 2000. Fra 2000 til undersøgelsesperioden var importpriserne praktisk talt stabile.

b) Prisunderbud

(105) Der blev for sammenlignelige modeller af den pågældende vare foretaget en sammenligning mellem de eksporterende producenters og EF-erhvervsgrenens gennemsnitlige nettosalgspriser i Fællesskabet uden rabatter og skatter ved salg til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder, i samme handelsled og justeret for forskelle i betalingsbetingelser. EF-erhvervsgrenens priser var på niveauet ab fabrik. De eksporterende producenters cif-priser, Fællesskabets grænse, blev justeret for omkostninger efter importen på grundlag af oplysninger fra de samarbejdsvillige ikke-forretningsmæssigt forbundne importører.

(106) Det fremgik af denne sammenligning, at de pågældende varer med oprindelse i de pågældende lande i undersøgelsesperioden solgtes i Fællesskabet til priser, der i gennemsnit lå under EF-erhvervsgrenens priser med følgende procentsatser: Den Tjekkiske Republik 15,6 %, Polen 14,5 %, Thailand 21,8 %, Tyrkiet 14,0 % og Ukraine 33,0 %. Det skal også bemærkes, at EF-erhvervsgrenens faktiske salgspriser blev trykket, da erhvervsgrenen kun lå lige over omsætningsnulpunktet.

4. **EF-erhvervsgrenens situation**

(107) I overensstemmelse med artikel 3, stk. 5, i grundforordningen undersøgte Kommissionen alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på EF-erhvervsgrenens situation.

a) *Kapacitet, produktion og kapacitetsudnyttelsesgrad*

(108) Produktionskapaciteten var stort set stabil i tidsrummet mellem 1997 og undersøgelsesperioden. Der var kun en minimal stigning mellem 1997 og 1998, nemlig fra 1 105 257 tons til 1 110 257 tons, som følge af rationalisering af produktionsfaciliteterne hos en af de klagende fællesskabsproducenter. Det skal bemærkes, at nogle producenter fremstiller andre varer i samme produktionslinjer, og deres faktiske produktionskapacitet blev derfor tildelt den pågældende vare.

(109) EF-erhvervsgrenens produktion faldt i den betragtede periode med 20 % fra 463 949 tons i 1997 til 369 681 tons i undersøgelsesperioden.

(110) Produktionen faldt med 10 % mellem 1997 og 1998. Mellem 1998 og 1999 steg produktionen med 4 %, og mellem 1999 og undersøgelsesperioden faldt EF-erhvervsgrenens produktion løbende. Det skal bemærkes, at faldet i produktionen fulgte udviklingen i EF-erhvervsgrenens faldende salg.

(111) Da kapaciteten praktisk talt var stabil, fulgte kapacitetsudnyttelsen samme tendens som produktionen. Den faldt med 10 % mellem 1997 og 1998, steg med 4 % mellem 1998 og 1999 og faldt derefter støt med 15 % mellem 1999 og undersøgelsesperioden. Kapacitetsudnyttelsen faldt således med 21 % mellem 1997 og undersøgelsesperioden, nemlig fra 42 % til 33 %.

b) *Lagre*

(112) Nogle fabrikanter producerer efter ordre, og lagrene er derfor varer, der afventer forsendelse til kunder, mens andre producenter fremstiller varer til lagre. I denne forbindelse forekommer det ikke relevant at vurdere udviklingen i lagrene i forbindelse med undersøgelsen af EF-erhvervsgrenens økonomiske situation. Af fuldstændighedshensyn analyseres udviklingen i lagerbeholdningerne imidlertid herunder. EF-erhvervsgrenens ultimolagre udgjorde 32 742 tons i 1997, 35 615 tons i 1998, 34 314 tons i 1999, 34 851 tons i 2000 og 34 359 tons i undersøgelsesperioden.

(113) Lagerbeholdningerne steg med 5 % i løbet af den betragtede periode. De steg med 9 % mellem 1997 og 1998 og faldt derefter med 4 % i 1999, hvorefter de var forholdsvis stabile.

c) *Salgsmængde og markedsandel*

(114) EF-erhvervsgrenens salg til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder på fællesskabsmarkedet faldt med 17 % i den betragtede periode, nemlig fra 407 142 tons i 1997 til 338 088 tons i undersøgelsesperioden. Salget udgjorde 358 450 tons i 1998, 386 739 tons i 1999 og 346 696 tons i 2000.

(115) I den betragtede periode faldt salget målt i mængde med 12 % mellem 1997 og 1998, steg så med 8 % mellem 1998 og 1999 og faldt derefter igen med 13 %.

(116) Denne udvikling skal ses i lyset af, at EF-erhvervsgrenen over for lavprisimporten med oprindelse i de pågældende lande havde valget mellem enten at opretholde salgspriserne med en negativ udvikling i salg og markedsandel til følge eller at sænke salgspriserne og følge tendensen for den pågældende import til skade for rentabiliteten.

(117) Mellem 1997 og 1998 øgede EF-erhvervsgrenen sine salgspriser og led således tab af salg og markedsandel. Mellem 1998 og 1999 sænkede EF-erhvervsgrenen sine priser og øgede sit salg og sin markedsandel. Mellem 1999 og undersøgelsesperioden havde den voksende dumpingimport til lave priser imidlertid særligt negative virkninger for EF-erhvervsgrenens priser, da den ikke blot førte til tab af salg og markedsandel, men også havde videre følger for rentabiliteten, idet omkostningsstigningerne ikke kunne videregives. Det skal bemærkes, at selv om dumpingimportens priser steg mellem 1999 og undersøgelsesperioden, var denne stigning ikke af et sådant omfang, at EF-erhvervsgrenens priser kunne stige så meget, at de kom op på et tilfredsstillende niveau.

(118) EF-erhvervsgrenens markedsandel faldt med 4 procentpoint i løbet af den betragtede periode, nemlig fra 45,9 % i 1997 til 41,9 % i undersøgelsesperioden. Det udgjorde 41,2 % i 1998, 45,7 % i 1999 og 39,8 % i 2000.

(119) Inden for den betragtede periode faldt markedsandelen med 4,7 procentpoint mellem 1997 og 1998, steg med 4,5 procentpoint mellem 1998 og 1999, faldt med 5,9 procentpoint mellem 1999 og 2000 og lå i undersøgelsesperioden 2,1 procentpoint højere end i 2000.

d) *Vækst*

(120) Mellem 1997 og undersøgelsesperioden, hvor forbruget i Fællesskabet faldt med 9 %, faldt EF-erhvervsgrenens salg med 17 %. EF-erhvervsgrenen mistede således 4 procentpoint af dens markedsandel, mens den pågældende imports markedsandel steg med 6,5 procentpoint i samme periode. EF-erhvervsgrenens tilstedeværelse på markedet blev således reduceret med mere end faldet i markedets vækst mellem 1997 og undersøgelsesperioden.

e) *Salgspriser*

(121) EF-erhvervsgrenens vejede gennemsnitspriser for den pågældende vare steg med 2 % i løbet af den betragtede periode, nemlig fra 545 ECU/EUR pr. ton i 1997 til 555 ECU/EUR pr. ton i undersøgelsesperioden.

(122) Efter en stigning på 4 % mellem 1997 og 1998 faldt priserne med 14 % mellem 1998 og 1999 og steg derefter igen med 15 % mellem 1999 og 2000. I undersøgelsesperioden var priserne 1 % lavere end i 2000.

(123) Denne prisudvikling skal ses i forhold til udviklingen i produktionsomkostningerne. Mellem 1997 og 1998 steg EF-erhvervsgrenens samlede omkostninger med 3 %, hovedsagelig som følge af produktionsfaldet. Mellem 1998 og 1999 faldt EF-erhvervsgrenens omkostninger med 10 % som følge af et betydeligt fald i omkostningerne til det vigtigste råmateriale (varmtvalsede bredbånd), der i gennemsnit udgør omkring 55 % af de samlede omkostninger, og som følge af en stigning i produktionen. Mellem 1999 og 2000 steg EF-erhvervsgrenens omkostninger med 15 % som resultat af en stigning i prisen på varmtvalsede bredbånd og et fald i produktionen. I undersøgelsesperioden faldt omkostningerne med 1 %. I løbet af den betragtede periode steg omkostningerne med 5 %. Denne stigning i omkostningerne blev ikke fuldt ud afspejlet i priserne, der kun steg med 2 %, og som følge heraf faldt EF-erhvervsgrenens rentabilitet.

f) *Beskæftigelse*

(124) Beskæftigelsen i EF-erhvervsgrenen faldt fra 1 085 ansatte i 1997 til 1 005 ansatte i 1998, 901 ansatte i 1999, 838 ansatte i 2000 og 817 ansatte i undersøgelsesperioden.

(125) Beskæftigelsen i EF-erhvervsgrenen faldt løbende mellem 1997 og undersøgelsesperioden. Dette stærke fald er forbundet med faldet i produktionen og salget og med en indsats for at øge produktiviteten med henblik på at reducere enhedsomkostningerne.

g) *Produktivitet*

(126) EF-erhvervsgrenens produktivitet pr. ansat pr. år udgjorde 475 tons i 1997, 468 tons i 1998, 547 tons i 1999, 528 tons i 2000 og 517 tons i undersøgelsesperioden.

(127) Produktiviteten steg med 9 % i løbet af den betragtede periode.

h) *Lønninger*

(128) Fra 1997 til undersøgelsesperioden er gennemsnitslønnen pr. ansat steget med 18 % fra 27 796 ECU/EUR i 1997 til 32 867 ECU/EUR i undersøgelsesperioden.

(129) Gennemsnitslønnen pr. ansat steg med 9 % mellem 1997 og 1998, var næsten uændret mellem 1998 og 1999 og steg igen med 6 % mellem 1999 og 2000 og med 3 % mellem 2000 og undersøgelsesperioden. Ved analysen af lønningerne skal det tages i betragtning, at mange af selskaberne i EF-erhvervsgrenen også fremstiller andre varer og indgår i koncerner, og lønstigningerne er derfor også udtryk for udviklingen inden for andre aktiviteter og/eller koncerner.

i) *Investeringer*

(130) EF-erhvervsgrenens samlede investeringer i den pågældende vare faldt med 75 % mellem 1997 og undersøgelsesperioden, nemlig fra 4 444 000 ECU/EUR i 1997 til 10 823 000 ECU/EUR i 1998, 5 214 000 ECU/EUR i 1999, 2 581 000 ECU/EUR i 2000 og 1 116 000 ECU/EUR i undersøgelsesperioden.

(131) EF-erhvervsgrenens investeringer mere end fordobledes mellem 1997 og 1998, hovedsagelig som følge af en EF-producents udskiftning af en gammel produktionslinje, et nyt lagersystem hos en anden EF-producent og en mindre teknisk kapacitetsforøgelse hos en tredje EF-producent. Investeringerne faldt derefter støt og konstant mellem 1998 og undersøgelsesperioden.

j) *Rentabilitet*

(132) I løbet af den betragtede periode faldt rentabiliteten på salget til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder i Fællesskabet fra 3,4 % i 1997 til 0,4 % i undersøgelsesperioden, udtrykt i afkastet af nettosalget før skat. Den udgjorde 5,1 % i 1998, 1 % i 1999 og 0,6 % i 2000.

(133) Rentabiliteten forbedredes mellem 1997 og 1998, hvor stigningen i de samlede omkostninger på 3 % afspejledes i en prisstigning på 4 % på bekostning af salgsmængden (−12 %) og markedsandelen (−10 %). Rentabiliteten faldt derefter konstant og har nået et niveau, der er utilstrækkeligt til at sikre EF-erhvervsgrenens levedygtighed på lang sigt. Der skal erindres, at priserne faldt med 14 % mellem 1998 og 1999, mens omkostningerne kun faldt med 10 %, og at priserne i de følgende perioder ikke steg mere end stigningen i omkostningerne.

k) *Likviditet, afkast af investeringer og evnen til at tilvejebringe kapital*

(134) Nettolikviditeten som følge af driftsaktiviteter udgjorde 14 413 000 ECU/EUR i 1997, 25 697 000 ECU/EUR i 1998, 17 722 000 ECU/EUR i 1999, 15 201 000 ECU/EUR i 2000 og 10 282 000 ECU/EUR i undersøgelsesperioden.

(135) Oplysningerne om likviditeten blev givet for selskaberne samlet, og der er derfor sket en fordeling til den pågældende vare på grundlag af omsætningen. Likviditeten som følge af driften steg med 78 % mellem 1997 og 1998. Den faldt derefter konstant mellem 1998 og undersøgelsesperioden. Den faldt med 29 % i løbet af den betragtede periode.

(136) Afkastet af investeringerne udtrykt i afkastet af de samlede aktiver faldt fra 3,5 % i 1997 til 0,5 % i undersøgelsesperioden. Det udgjorde 5,2 % i 1998, 1,1 % i 1999 og 0,7 % i 2000.

(137) Afkastet af de samlede aktiver blev ligesom likviditeten som følge af driften oplyst som et samlet tal for selskaberne, og det blev derfor fordelt til den pågældende vare på grundlag af omsætningen. Det steg med 1,7 procentpoint mellem 1997 og 1998. Det faldt derefter konstant mellem 1998 og undersøgelsesperioden. Det faldt med 3 procentpoint i løbet af den betragtede periode.

(138) Det fremgik af undersøgelsen, at de klagende EF-producenter ikke havde problemer med at tilvejebringe kapital. I denne forbindelse skal det bemærkes, at EF-erhvervsgrenen og deres koncerner besluttede at støtte industrien for svejsede rør og tilvejebringe den nødvendige kapital.

l) *Dumpingmargens størrelse*

(139) For så vidt angår virkningerne på EF-erhvervsgrenen af størrelsen af den faktiske dumpingmargen kan de ikke anses for ubetydelige i betragtning af mængden og priserne på importen fra de pågældende lande.

5. **Konklusioner vedrørende skade**

(140) Mellem 1997 og undersøgelsesperioden steg dumpingimporten af den pågældende vare med oprindelse i Den Tjekkiske Republik, Polen, Thailand, Tyrkiet og Ukraine betydeligt målt i mængde, nemlig med 16 %, og dens markedsandel i Fællesskabet øgedes fra 23,2 % i 1997 til 29,7 % i undersøgelsesperioden. Den største vækst fandt sted mellem 1999 og 2000, hvor dumpingimportens mængde forøgedes med 28 % og dens markedsandel med 6,2 procentpoint. Gennemsnitspriserne på dumpingimporten med oprindelse i de fem pågældende lande var konsekvent lavere end EF-erhvervsgrenens priser i den betragtede periode. Endvidere lå priserne på importen fra de pågældende lande i undersøgelsesperioden i gennemsnit 16,8 % under EF-erhvervsgrenens priser.

(141) Undersøgelsen af de ovennævnte faktorer viser, at EF-erhvervsgrenens situation forværredes mellem 1997 og undersøgelsesperioden. Dette førte til en mindsket markedsandel for erhvervsgrenen i Fællesskabet. Mellem 1997 og undersøgelsesperioden udviklede mange skadesindikatorer sig negativt: Produktionen faldt med 20 %, udnyttelsesgraden med 21 %, salget med 17 %, markedsandelen med 4 procentpoint, beskæftigelsen med 25 %, investeringerne med 75 %, likviditeten som følge af driften med 29 % og afkastet af de samlede aktiver med 3 procentpoint. Rentabiliteten faldt fra 3,4 % i 1997 til 0,4 % i undersøgelsesperioden. Priserne kunne ikke stige i samme takt som omkostningerne. Lønningerne steg i løbet af den betragtede periode og fulgte stort set udviklingen i inflationen og produktiviteten, mens stigningen i produktiviteten ikke var tilstrækkelig til at undgå utilfredsstillende finansielle resultater for EF-erhvervsgrenen.

(142) Kommissionen har derfor foreløbigt konkluderet, at EF-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade, jf. artikel 3 i grundforordningen.

F. **ÅRSAGSSAMMENHÆNG**

1. **Indledning**

(143) I henhold til artikel 3, stk. 6 og 7, i grundforordningen undersøgte Kommissionen, om dumpingimporten af den pågældende vare med oprindelse i de pågældende lande har forvoldt EF-erhvervsgrenen skade i et omfang, der kan betegnes som væsentligt. Andre kendte faktorer end dumpingimporten, der samtidig kunne have tilføjet EF-erhvervsgrenen skade, blev også undersøgt for at sikre, at en eventuel skade forårsaget af disse andre faktorer ikke blev tilskrevet dumpingimporten.

2. **Dumpingimportens følgevirkninger**

(144) Den væsentlige stigning i dumpingimportens mængde med 16 %, dvs. fra 206 271 tons i 1997 til 239 399 tons i undersøgelsesperioden, og i dens tilsvarende markedsandel i Fællesskabet, nemlig fra 23,2 % i 1997 til 29,7 % i undersøgelsesperioden, samt det konstaterede prisunderbud (i gennemsnit på 16,8 % i undersøgelsesperioden) faldt sammen med forværringen af EF-erhvervsgrenens økonomiske situation. Dumpingimportens indtrængning på markedet var særlig betydelig mellem 1999 og 2000, hvor den importerede mængde steg med 28 % og dumpingimportens markedsandel med 6,2 procentpoint.

(145) I samme periode oplevede EF-erhvervsgrenen faldende salg (−17 %) og markedsandel (−4 procentpoint) samt forværret rentabilitet (-3 procentpoint). Denne udvikling skal ses på baggrund af forbruget af den pågældende vare i Fællesskabet, som faldt med 9 % i den betragtede periode.

(146) Desuden lå dumpingpriserne under EF-erhvervsgrenens priser i hele den betragtede periode og udøvede et tryk på dem, som forhindrede EF-erhvervsgrenens priser i at stige med samme takt som stigningen i produktionsomkostningerne mellem 1997 og undersøgelsesperioden, hvorved EF-erhvervsgrenens allerede lave rentabilitet blev yderligere reduceret.

(147) Kommissionen finder derfor, at dumpingimporten har haft en betydelig negativ indvirkning på EF-erhvervsgrenens situation.

3. **Virkninger af andre faktorer**

a) *Andre EF-producenters resultater*

(148) En producent i Fællesskabet, som ikke var del af EF-erhvervsgrenen, og som tegnede sig for mindre end 5 % af den samlede produktion i Fællesskabet i undersøgelsesperioden, afgav visse oplysninger. Da disse oplysninger kun vedrører et enkelt selskab, kan der af fortrolighedshensyn ikke gives nøjagtige tal, men kun intervaller, jf. artikel 19 i grundforordningen.

(149) Det fandtes, at den pågældende EF-producents produktion faldt med mellem 20 % og 30 % i løbet af den betragtede periode. I samme periode faldt salgsmængden med mellem 20 % og 30 %, og den tilsvarende markedsandel faldt fra mellem 5 % og 0 % i 1997 til mellem 3 % og −2 % i undersøgelsesperioden. Det skal bemærkes, at udviklingen i de ovennævnte tre indikatorer stort set svarer til udviklingen i EF-erhvervsgrenens situation.

(150) Det skal desuden bemærkes, at to andre producenter i Fællesskabet (Tubimar i Italien og Krieglach i Østrig) indstillede produktionen i 2000.

(151) Det synes af fremgå af ovenstående, at andre producenter i Fællesskabet havde samme problemer som EF-erhvervsgrenen.

b) *Virkningerne af den økonomiske krise i Sydøstasien*

(152) Det blev fremført, at den eventuelle skade, der var forvoldt EF-erhvervsgrenen, skyldtes den økonomiske krise i Sydøstasien.

(153) Det skal bemærkes, at krisen i Asien kan være en årsag til faldet i prisen på stålprodukter og derfor på det vigtigste råmateriale (varmtvalsede bredbånd), som benyttes ved fremstillingen af den pågældende vare. Hvis krisen kan have påvirket leverandørindustrien, kan producenterne af den pågældende vare derfor have opnået fordel af lavere priser på det vigtigste råmateriale. I 1999, hvor priserne på varmtvalsede bredbånd var lavest, var EF-erhvervsgrenen faktisk i stand til at sænke priserne og øge salget.

(154) Det skal bemærkes, at undersøgelsen ikke viste nogen stigning i importen af den pågældende vare fra asiatiske lande bortset fra Thailand, som er omfattet af den aktuelle undersøgelse.

(155) Der drages den foreløbige konklusion af det ovenstående, at krisen i Asien ikke bidrog til den skade, der blev påført erhvervsgrenen i Fællesskabet.

c) *Handelsbeskyttende foranstaltninger indført af USA og Rusland*

(156) Den blev fremført, at den eventuelle skade, der var forvoldt EF-erhvervsgrenen, var forårsaget af de beskyttelsesforanstaltninger, som er indført af USA og Rusland.

(157) For så vidt angår de beskyttelsesforanstaltninger, der er indført af USA, skal det bemærkes, at eksporten i undersøgelsesperioden udgjorde omkring 8 % af EF-erhvervsgrenens samlede salg af den pågældende vare. Eksporten faldt med 32 % mellem 1997 og undersøgelsesperioden, nemlig med 14 000 tons. Faldet i eksporten påvirkede produktionsniveauet og kapacitetsudnyttelsen, men det skal erindres, at rentabiliteten er beregnet for salget til uafhængige kunder i Fællesskabet, og at et fald i eksporten derfor kun kan have en minimal indflydelse på rentabiliteten på grund af højere faste enhedsomkostninger. Desuden kan et fald i eksporten ikke forklare den betydelige nedgang (både i absolutte tal og i procent) i EF-erhvervsgrenens salg i Fællesskabet.

(158) For så vidt angår de beskyttelsesforanstaltninger, som er indført af Rusland, skal det bemærkes, at de ikke er rettet mod importen fra Fællesskabet, men mod importen fra Ukraine. De kan derfor delvist forklare stigningen i importen fra Ukraine, der søger nye markeder i Fællesskabet. I denne forbindelse skal det bemærkes, at importen fra Ukraine er omfattet af den aktuelle undersøgelse.

(159) I betragtning af ovenstående konkluderes det foreløbigt, at de af USA og Rusland indførte beskyttelsesforanstaltninger kun i meget begrænset omfang har bidraget til den skade, EF-erhvervsgrenen har lidt, og de havde derfor ikke virkninger, der kunne ændre konklusionen om, at der er en reel og væsentlig årsagsforbindelse mellem dumpingimporten fra de pågældende lande og den væsentlige skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen.

d) *Import fra andre tredjelande*

(160) Ifølge de foreliggende oplysninger faldt den samlede import af den pågældende vare fra andre tredjelande med 28 % fra 91 220 tons i 1997 til 65 706 tons i undersøgelsesperioden, og dens markedsandel faldt i samme tidsrum med 2,1 procentpoint fra 10,3 % i 1997 til 8,2 % i undersøgelsesperioden.

(161) For så vidt angår denne imports vejede gennemsnitlige cif-priser er de steget med 8 % mellem 1997 og undersøgelsesperioden, nemlig fra 434 ECU/EUR pr. tons i 1997 til 470 ECU/EUR pr. ton i undersøgelsesperioden. Det skal bemærkes, at priserne på importen fra andre tredjelande var højere end de vejede gennemsnitlige priser på importen fra de pågældende land i den betragtede periode.

(162) Det er blevet fremført, at importen med oprindelse i Rusland skulle have været omfattet af undersøgelsen. Det skal bemærkes, at Rusland havde en markedsandel på under 1 % i undersøgelsesperioden, og at der desuden ikke er fremlagt beviser for dumping for dette land.

(163) På den anden side konstateredes det, at kun fire andre lande end de pågældende lande havde en markedsandel i Fællesskabet på over 1 % i undersøgelsesperioden, nemlig Rumænien, Ungarn, Schweiz og Indien.

(164) For så vidt angår Rumænien og Ungarn konstateredes det, at disse landes markedsandel faldt fra 1997 til undersøgelsesperioden (fra 3,3 % til 1,4 % for Rumænien og fra 1,7 % til 1,1 % for Ungarn). For så vidt angår Rumænien skal det bemærkes, at dette lands markedsandel lå under 1 % i 2000 (0,6 %) og derefter pludselig steg i undersøgelsesperioden. Gennemsnitspriserne på importerede varer fra disse to lande har altid været lavere end priserne på importen fra de undersøgte lande, undtagen for så vidt angår importen fra Rumænien i 2000.

(165) For så vidt angår Schweiz og Indien konstateredes det, at disse landes markedsandel kun lå ganske lidt over grænsen på 1 % i undersøgelsesperioden (1,1 % for Schweiz og 1,05 % for Indien), og deres priser var højere end priserne på importen fra de undersøgte lande.

(166) Det kan konkluderes, at de eventuelle virkninger af denne import på EF-erhvervsgrenens situation kun var marginale i betragtning af denne imports gennemsnitlige priser og dens begrænsede omfang og markedsandel. Det konkluderes derfor foreløbigt, at importen fra tredjelande kun i meget begrænset omfang har bidraget til den skade, EF-erhvervsgrenen har lidt, og de havde derfor ikke virkninger, der kunne ændre konklusionen om, at der er en reel og væsentlig årsagssammenhæng mellem dumpingimporten fra de pågældende lande og den væsentlige skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen. Desuden har hverken klageren eller eksportørerne dokumenteret, at denne import kan have fundet sted til dumpingpriser.

4. **Konklusion vedrørende årsagssammenhængen**

(167) Som konklusion bekræftes det, at den væsentlige skade, som er forvoldt EF-erhvervsgrenen, og som fremgår af et fald i produktion (– 20 %), udnyttelsesgrad (– 21 %), salgsmængde (– 17 %), markedsandel (fra 45,9 % i 1997 til 41,9 % i undersøgelsesperioden), beskæftigelse (– 25 %), investeringer (– 75 %), likviditet som følge af driften (– 29 %), afkast af aktiver (– 3 procentpoint) og rentabilitet (fra 3,4 % i 1997 til 0,4 % i undersøgelsesperioden), var forårsaget af den pågældende dumpingimport. Andre fællesskabsproducenter, den økonomiske krise i Sydøstasien, de af USA og Rusland indførte handelsbeskyttende foranstaltninger og importen fra tredjelande havde kun en meget begrænset betydning for EF-erhvervsgrenens negative udvikling med hensyn til produktion, salg og rentabilitet og kunne ikke ændre den konklusion, at der er en reel og betydelig årsagssammenhæng mellem dumpingimporten fra de pågældende lande og den væsentlige skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen.

(168) Det konkluderes derfor foreløbigt, at dumpingimporten med oprindelse i Den Tjekkiske Republik, Polen, Thailand, Tyrkiet og Ukraine har forvoldt EF-erhvervsgrenen væsentlig skade, jf. artikel 3, stk. 6, i grundforordningen.

G. **FÆLLESSKABETS INTERESSER**

(169) Kommissionen undersøgte, om der til trods for konklusionerne om dumping, skade og årsagssammenhæng fandtes tvingende grunde til at konkludere, at det ikke er i Fællesskabets interesse at indføre foranstaltninger i dette bestemte tilfælde. Med henblik herpå og i henhold til artikel 21, stk. 1, i grundforordningen overvejede Kommissionen de sandsynlige virkninger af foranstaltninger for alle parter, der var berørt af undersøgelsen.

1. **EF-erhvervsgrenens interesser**

EF-erhvervsgrenens karakter og struktur

(170) EF-erhvervsgrenen består af ni selskaber. Næsten alle indgår i internationale koncerner, der hovedsagelig er aktive i stålsektoren. Ingen er leverandør- eller aftagerintegreret, men mange af dem køber det vigtigste råmateriale (varmtvalsede bredbånd) fra andre selskaber i deres koncern til markedspriser. EF-erhvervsgrenen beskæftigede i alt 9 483 personer, hvoraf 817 beskæftigede sig direkte med den pågældende vare i undersøgelsesperioden.

De mulige virkninger for erhvervsgrenen i Fællesskabet af en eventuel indførelse af foranstaltninger

(171) Efter en indførelse af foranstaltninger forventes det, at EF-erhvervsgrenens salg af den pågældende vare på fællesskabsmarkedet vil stige. Dette vil gøre det muligt for EF-erhvervsgrenen at genvinde tabte markedsandele og — med øget kapacitetsudnyttelse — mindske produktionsomkostningerne pr. enhed og øge produktiviteten yderligere. Endvidere vil EF-erhvervsgrenens priser sandsynligvis stige noget, omend ikke med samme niveau som antidumpingtolden, da der stadig vil være konkurrence mellem fællesskabsproducenterne indbyrdes og med importen med oprindelse i de pågældende lande til ikke-dumpede eller ikke skadevoldende priser og importen med oprindelse i andre tredjelande. Konkluderende kan det forventes, at stigningen i produktionen og salgsmængden på den ene side og det yderligere fald i enhedsomkostningerne på den anden side, kombineret med en beskeden prisstigning, vil gøre det muligt for EF-erhvervsgrenen at forbedre sin finansielle situation.

(172) Hvis der på den anden side ikke indføres antidumpingforanstaltninger, er det sandsynligt, at den negative udvikling vil fortsætte for EF-erhvervsgrenen. EF-erhvervsgrenen er især kendetegnet ved tab af salg og markedsandel samt utilstrækkelig rentabilitet. I betragtning af det faldende salg og den væsentlige skade, der blev forvoldt i undersøgelsesperioden, er det klart, at EF-erhvervsgrenens finansielle situation vil blive yderligere forværret, hvis der ikke indføres foranstaltninger. Dette vil efter al sandsynlighed føre til yderligere produktionsfald og lukning af visse produktionslinjer, hvilket vil true beskæftigelsen og investeringerne i Fællesskabet, således som det allerede tidligere er sket for andre producenter i Fællesskabet.

Konklusion

(173) Det konkluderes, at en indførelse af antidumpingforanstaltninger vil gøre det muligt for EF-erhvervsgrenen at rejse sig efter den konstaterede skadevoldende dumping.

2. **Ikke-forretningsmæssigt forbundne EF-importører og -forhandleres interesser**

(174) Distributionen af den pågældende vare i Fællesskabet er kendetegnet ved tilstedeværelsen af importører og forhandlere, som også handler med mange andre varer. Både EF-erhvervsgrenen og de eksporterende producenter sælger deres varer i Fællesskabet gennem forhandlere.

(175) I betragtning af det store antal involverede importører besluttede Kommissionen at udtage stikprøver i henhold til artikel 17 i grundforordningen og meddelte dette i indledningsmeddelelsen. Den kontaktede også 117 forhandlere, der var anført i klagen, og anmodede om oplysninger om deres samlede omsætning, deres samlede antal ansatte, mængden og værdien af deres import af den pågældende vare til Fællesskabet og videresalget på fællesskabsmarkedet i undersøgelsesperioden.

(176) Der blev modtaget svar fra 32 selskaber inden for fristen, og heraf angav 16 selskaber, at de ikke var berørt af undersøgelsen, eftersom de ikke importerede varer fra de pågældende lande eller slet ikke havde importeret den pågældende vare i undersøgelsesperioden; seks gav ikke udtryk for vilje til at indgå i stikprøven; tre gav ikke oplysninger om de importerede mængder eller gav oplysninger om importen, som omfattede andre varer end den pågældende vare.

(177) Af de resterende syv selskaber blev fem udvalgt til at indgå i stikprøven på grundlag af den største repræsentative importmængde.

(178) To af de fem udvalgte selskaber besvarede ikke Kommissionens spørgeskema, og et andet selskab oplyste i en senere fase af proceduren, at det var forretningsmæssigt forbundet med en eksporterende producent. De to samarbejdsvillige selskaber tegner sig for omkring 5 % af den samlede import af den pågældende vare fra de pågældende lande til Fællesskabet i undersøgelsesperioden:

— Kromat Trading Ltd, London, Det Forenede Kongerige

— Thyssen Mannesmann, Woking, Det Forenede Kongerige.

(179) Hvis der indføres antidumpingforanstaltninger, er det muligt, at importen med oprindelse i de pågældende lande vil falde. Det kan endvidere ikke udelukkes, at en indførelse af antidumpingforanstaltninger kan føre til begrænsede prisstigninger på den pågældende vare i Fællesskabet og derved påvirke importørernes og forhandlernes økonomiske situation.

(180) Enhver antidumpingtolds indvirkning på importørernes og forhandlernes situation skal imidlertid ses på baggrund af, at handelen med den pågældende vare kun udgør en begrænset del af deres samlede aktiviteter. Det fremgik af oplysningerne fra de samarbejdsvillige importører og forhandlere, at den pågældende vare i gennemsnit tegnede sig for omkring 10 % af disse selskabers samlede omsætning. Derfor vil enhver foranstaltning få begrænsede virkninger for forhandlernes samlede virksomhed. Endvidere vil virkningerne på importører og forhandlere af stigningen i priserne på visse importerede svejsede rør afhænge af deres evne til at videregive prisstigninger til deres kunder. I betragtning af den pågældende vares lave andel af brugernes omkostninger er det sandsynligt, at importører og forhandlere vil kunne videregive eventuelle prisstigninger på den pågældende vare til brugerne.

(181) På dette grundlag har Kommissionen foreløbigt konkluderet, at en indførelse af antidumpingforanstaltninger sandsynligvis ikke vil have alvorlige negative følger for importørerne og forhandlerne i Fællesskabet.

3. **Brugerindustriens interesser**

(182) Den vigtigste bruger af den pågældende vare i Fællesskabet er bygge- og anlægsindustrien. Følgelig er efterspørgslen efter den pågældende vare hovedsagelig afhængig af udviklingen i bygge- og anlægsaktiviteterne i den private sektor og industrien.

(183) Der blev sendt spørgeskemaer til ni sammenslutninger af brugere, som blev opfordret til at fremsende kopier af spørgeskemaet for brugere til de af deres medlemmer, som var berørt af undersøgelsen. Desuden blev der sendt spørgeskemaer direkte til fire kendte brugere. Der blev ikke modtaget besvarelser af spørgeskemaet fra interesserede brugere eller fra deres repræsentative sammenslutninger.

(184) I betragtning af det manglende samarbejde fra brugerne og deres sammenslutninger i forbindelse med undersøgelsen og i betragtning af den begrænsede betydning for brugerne af omkostningerne til visse svejsede rør i forhold til andre omkostninger (for eksempel til at bygge et hus), kan det foreløbigt konkluderes, at det ikke er sandsynligt, at en indførelse af antidumpingforanstaltninger vil medføre en betydelig forøgelse af deres omkostninger og påvirke deres situation væsentligt.

4. **Leverandørindustriens interesser**

(185) Der blev sendt spørgeskemaer til otte producenter af det vigtigste råmateriale, der benyttes til fremstilling af den pågældende vare, nemlig varmtvalsede bredbånd, og fire af disse selskaber samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen:

— Duferco La Louvière, Belgien

— Stahlwerke Bremen, Tyskland

— Riva Group SpA, Italien

— Usinor, Frankrig.

(186) De samarbejdsvillige selskaber havde i 2000 en samlet omsætning på omkring 17 412 mio. EUR og beskæftigede ca. 92 000 personer. Deres salg af varmtvalsede bredbånd tegnede sig i gennemsnit for omkring 0,5 % af deres omsætning, og salget i Fællesskabet tegnede sig i gennemsnit for 98 % af deres samlede salg af varmtvalsede bredbånd. Mellem 1998 og undersøgelsesperioden steg deres salg med 8 % målt i værdi og med 3 % målt i mængde. Udtrykt i mængde steg salget med 50 % mellem 1998 og 1999 og faldt derefter med 31 % mellem 1999 og undersøgelsesperioden. En producent indstillede produktionen af varmtvalsede bredbånd i 2000 på grund af lave mængder og priser. Producenter af varmtvalsede bredbånd leverer også dette materiale til producenter af andre varer end den pågældende vare.

(187) Hvis der indføres foranstaltninger, vil producenterne af varmtvalsede bredbånd vedblive med at drage fordel af eksistensen af en del af markedet for varmtvalsede bredbånd i Fællesskabet.

(188) Producenter af varmtvalsede bredbånd i Fællesskabet har tidligere været udsat for illoyal konkurrence, og der er i øjeblikket indført antidumpingforanstaltninger over for importen med oprindelse i Bulgarien, Indien, Sydafrika, Taiwan og Jugoslavien [1] og udligningsforanstaltninger over for Indien og Taiwan [2]. Desuden er der indført kvantitative restriktioner på varmtvalsede bredbånd med oprindelse i Rusland [3] og Ukraine [4]. Hvis der ikke indføres foranstaltninger, vil producenterne af varmtvalsede bredbånd sandsynligvis opleve en efterspørgselsnedgang og få vanskeligere ved at rejse sig efter tidligere dumping.

(189) Det konkluderes derfor foreløbigt, at en indførelse af antidumpingforanstaltninger er til interesse for producenterne af det vigtigste råmateriale, der anvendes til fremstilling af den pågældende vare i Fællesskabet.

5. **Konsekvenser for forbindelserne med tredjelande**

(190) Det er blevet fremført, at en indførelse af foranstaltninger er imod Fællesskabets interesser, da det er i modstrid med partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem Fællesskabet og Ukraine og angiveligt også i modstrid med Europaaftalen mellem Fællesskabet og Den Tjekkiske Republik.

(191) Det skal bemærkes, at de ovennævnte aftaler ikke forhindrer parterne i at træffe passende foranstaltninger mod dumping i overensstemmelse med deres egen lovgivning og de relevante bestemmelser i aftalerne.

6. **Konklusion vedrørende Fællesskabets interesser**

(192) En indførelse af foranstaltninger kan forventes at give EF-erhvervsgrenen mulighed for at genvinde salg og markedsandel og forbedre rentabiliteten. På den anden side er der i betragtning af EF-erhvervsgrenens forværrede situation risiko for, at visse fællesskabsproducenter kan lukke deres produktionslinjer eller endda hele produktionsanlæg, hvis der ikke indføres foranstaltninger, og i så fald vil fællesskabsmarkedet blive mere afhængigt af import.

(193) Det er sandsynligt, at der vil forekomme visse negative følger i form af faldende importmængder og moderate prisstigninger for importørerne og forhandlerne, men omfanget af disse kan begrænses ved faldende margener eller ved en overvæltning af stigningen på brugerne.

(194) Brugerne vil for deres del næppe lide synderligt under en sådan forhøjelse, fordi svejsede rør sandsynligvis kun har lille betydning for deres endelige varer.

(195) Med indførelse af foranstaltninger vil leverandørindustrien fortsat drage fordel af tilstedeværelsen af en efterspørgsel efter varmtvalsede bredbånd på fællesskabsmarkedet.

(196) Kommissionen drager den foreløbige konklusion af det ovenstående, at der ikke findes nogen tvingende grund til ikke at træffe foranstaltninger i det aktuelle tilfælde, og at en indførelse af foranstaltninger vil være i Fællesskabets interesse.

H. **MIDLERTIDIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER**

(197) I betragtning af konklusionerne vedrørende dumping, skade, årsagssammenhæng og Fællesskabets interesser bør der indføres midlertidige foranstaltninger for at hindre, at dumpingimporten forårsager yderligere skade for EF-erhvervsgrenen.

1. **Skadeafhjælpningsniveau**

(198) De midlertidige antidumpingforanstaltninger bør være af tilstrækkeligt omfang til afhjælpe den skade, som dumpingimporten har forvoldt EF-erhvervsgrenen, uden at overstige de konstaterede dumpingmargener. Ved beregningen af størrelsen af den told, som er nødvendig for at afhjælpe virkningerne af den skadevoldende dumping, fandtes det, at enhver foranstaltning burde gøre det muligt for EF-erhvervsgrenen at genvinde dens omkostninger og samlet opnå en fortjeneste før skat, som med rimelighed kunne forventes under normale konkurrencevilkår, dvs. en situation uden dumpingimport.

[1] Kommissionens beslutning nr. 283/2000/EKSF (EFT L 31 af 5.2.2000, s. 15), senest ændret ved beslutning nr. 1357/2001/EKSF (EFT L 182 af 5.7.2001, s. 27).
[2] Kommissionens beslutning nr. 284/2000/EKSF (EFT L 31 af 5.2.2000, s. 44), ændret ved beslutning nr. 2071/2000/EKSF (EFT L 246 af 30.9.2000, s. 32).
[3] Kommissionens beslutning nr. 2136/97/EKSF (EFT L 300 af 4.11.1997, s. 15).
[4] Kommissionens beslutning nr. 1401/97/EKSF (EFT L 193 af 22.7.1997, s. 12).

(199) På grundlag af de foreliggende oplysninger fandtes det foreløbigt, at en fortjenstmargen på 5 % af omsætningen kunne anses for en passende minimumsfortjeneste, som EF-erhvervsgrenen kunne forvente at opnå, hvis der ikke forekom skadelig dumping, og under hensyntagen til EF-erhvervsgrenens rentabilitetsniveau i perioden 1997-1998.

(200) Den nødvendige prisstigning blev derefter fastsat på grundlag af en sammenligning i samme handelsled mellem den vejede gennemsnitlige importpris, der blev fastlagt i forbindelse med prisunderbudsberegningerne, og den ikke-skadevoldende pris på varer, der sælges af EF-erhvervsgrenen på Fællesskabets marked. Den ikke-skadevoldende pris er blevet beregnet ved at justere salgspriserne for hvert selskab i EF-erhvervsgrenen til omsætningsnulpunktet og tillægge den ovennævnte fortjenstmargen. Forskelle som følge af denne sammenligning blev derefter udtrykt i procent af den samlede cif-importværdi.

(201) Der fandtes følgende skadesafhjælpningsmargener:

Land	Selskab	Skadesmargen
Tyrkiet	Yücel Boru Profil Endüstrisi SA	29,4 %
	Cayrova Borou San Ve Tic AS	29,4 %
	Borusan Birslesik Borou Fabrikalari SA	21,2 %
	Mannesmann Boru Endustrisi TAS	21,2 %
	Noksel Celik Boru Sanayi AS	21,3 %
	Erbosan Erciyas Boru Sanayii VE Ticaret AS	8,0 %
	Samarbejdsvillige selskaber, der ikke indgik i stikprøven	
	— Borutas Boru Sanayii Ve Ticaret AS	23,0 %
	— Cinar Boru Profil San. Tic. LTD STI	23,0 %
	— Guven Boru VE Profil Sanayi Ve Ticaret Limited	23,0 %
	— Özdemir Boru San.ve Ticaret AS	23,0 %
	— Sevil Boru-Profil Sanayii Ve Ticaret AS	23,0 %
	— Toscelik Profil Ve Sac. Endüstrisi AS	23,0 %
	— Özborsan San.ve Ticaret AS	23,0 %
	Alle andre selskaber	29,4 %
Den Tjekkiske Republik	Jäkl Karvina	19,8 %
	Zelezarny Veseli a.s.	53,1 %
	Alle andre selskaber	53,1 %
Polen	Huta Buczek	0,0 %
	Alle andre selskaber	23,0 %
Ukraine	OJSC Nihnedeneprovsky Tube Rolling Plant	61,6 %
	Alle andre selskaber	61,9 %
Thailand	Alle selskaber	35,2 %

2. **Midlertidige antidumpingforanstaltninger**

(202) På baggrund af ovenstående er det Kommissionens opfattelse, at der i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i grundforordningen bør indføres en midlertidig antidumpingtold på importen med oprindelse i Den Tjekkiske Republik, Polen, Thailand, Tyrkiet og Ukraine, som bør svare til de konstaterede dumpingmargener eller til skadesmargenerne, hvis disse er lavere.

3. **Tilsagn**

(203) I henhold til de relevante bestemmelser i Europaaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Den Tjekkiske Republik på den anden side samt artikel 46 i afgørelse nr. 1/95 truffet af Associeringsrådet EF-Tyrkiet om iværksættelsen af slutfasen af toldunionen blev samarbejdsvillige eksporterende producenter i Den Tjekkiske Republik, Polen og Tyrkiet underrettet om resultaterne af undersøgelsen. En række af de berørte selskaber gav udtryk for vilje til at afgive pristilsagn. Deres tilbud vil fortsat blive undersøgt af Kommissionen, særlig med henblik på at fastslå, hvorvidt foreslåede mindsteprisniveauer er tilstrækkelige til at afhjælpe den skadevoldende dumping.

I. **AFSLUTTENDE BESTEMMELSE**

(204) Af hensyn til en rimelig forvaltning bør der fastsættes en frist, inden for hvilken interesserede parter kan tilkendegive deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt. Endvidere bør det fastslås, at alle afgørelser, der træffes med henblik på denne forordning, er foreløbige og kan tages op til fornyet overvejelse med henblik på endelige undersøgelsesresultater —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en midlertidig antidumpingtold på importen af svejsede rør af jern og ulegeret stål, med cirkulært tværsnit, med udvendig diameter af 168,3 mm og derunder, undtagen rør af den art der anvendes til olie- og gasledninger, af den art der anvendes ved udvinding af olie og gas, eller forsynet med fittings, til anvendelse i civile luftfartøjer, undtagen præcisionsrør, henhørende under KN-kode ex 7306 30 51, ex 7306 30 59, ex 7306 30 71 og ex 7306 30 78 (Taric-kode 7306 30 51 10, 7306 30 59 10, 7306 30 71 10, 7306 30 71 20, 7306 30 78 10 og 7306 30 78 20) og med oprindelse i Den Tjekkiske Republik, Polen, Thailand, Tyrkiet og Ukraine.

2. Tolden fastsættes til følgende af nettoprisen, Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer fremstillet af følgende selskaber:

Land	Selskab	Toldsats (%)	Taric-tillægs-kode
Tyrkiet	Yücel Boru Profil Endüstrisi SA	4,2	A330
	Cayrova Borou San Ve Tic AS	4,2	A331
	Borusan Birslesik Borou Fabrikalari SA	9,8	A332
	Mannesmann Boru Endustrisi TAS	9,8	A333
	Noksel Celik Boru Sanayi AS	0,0	A334
	Erbosan Erciyas Boru Sanayii ve Ticaret AS	8,0	A335

Land	Selskab	Toldsats (%)	Taric-tillægs-kode
	Samarbejdsvillige selskaber, der ikke indgik i stikprøven:		
	— Borutas Boru Sanayii ve Ticaret AS	8,0	A336
	— Cinar Boru Profil San. Tic. Ltd STI	8,0	A337
	— Guven Boru ve Profil Sanayi ve Ticaret Ltd	8,0	A338
	— Özdemir Boru San. Ve Ticaret AS	8,0	A339
	— Sevil Boru-Profil Sanayii ve Ticaret AS	8,0	A340
	— Toscelik Profil ve Sac. Endüstrisi AS	8,0	A341
	— Özborsan San. Ve Ticaret AS	8,0	A342
	Alle andre selskaber	12,7	A999
Den Tjekkiske Republik	Jäkl Karvina	19,8	A343
	Alle andre selskaber	53,1	A999
Polen	Huta Buczek	0,0	A344
	Alle andre selskaber	23,0	A999
Ukraine	OJSC Nihnedeneprovsky Tube Rolling Plant	30,9	A345
	Alle andre selskaber	44,1	A999
Thailand	Alle selskaber	35,2	—

3. Overgang til fri omsætning i Fællesskabet af den vare, der er omhandlet i stk. 1, er betinget af, at der stilles sikkerhed svarende til den midlertidige told.

4. Medmindre andet er fastsat, finder gældende bestemmelser for told anvendelse.

Artikel 2

1. Interesserede parter kan anmode om fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der ligger til grund for vedtagelsen af denne forordning, fremføre deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt af Kommissionen inden for en måned fra datoen for denne forordnings ikrafttræden, jf. dog artikel 20 i forordning (EF) nr. 384/96.

2. I medfør af artikel 21, stk. 4, i forordning (EF) nr. 384/96 kan de berørte parter inden for en måned fra datoen for denne forordnings ikrafttræden anmode om at blive hørt vedrørende analysen af Fællesskabets interesser og fremsætte bemærkninger til anvendelsen af forordningen.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 1 i denne forordning anvendes i en periode på seks måneder.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. marts 2002.

På Kommissionens vegne

Pascal LAMY

Medlem af Kommissionen